

Nummer van het vonnis: 260
Nummer van het parket: BG.66.78.783-01-St
Nummer van het repertorium: 270

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, vijftiende kamer, zadelend in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken.

In de zaak ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie tegen:

, zaakvoerder, geb. te op
, won. te

vertegenwoordigd door meester , adv. te

geklaagd om:

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-1°, 146-9° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28.09.1999 (B.S. 30.09.1999), 26.04.2000 (B.S. 29.04.2000), 13.07.2001 (B.S. 03.08.2001), 08.03.2002 (B.S. 23.03.2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003) de bij artikel 99 § 1-1° en 7° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk in strijd met de voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen van dd. 02.02.2000 bij het bouwen, het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen, het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, navolgende aspecten of voorwaarden niet in acht te hebben genomen, namelijk door:

1. op het terrein gelegen te ten kadaster gekend onder in eigendom toebehorende aan zaakvoerder, geb. te op won. te

(beschrijving inbreuk)

- gelijkvloers van het gebouw uitgevoerd als appartement;
- terras 1ste verdieping volledig uitgebouwd;
- te vanaf eind 2000 ;

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden te vanaf eind 2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 24.08.2004.

met de omstandigheid wat de gedaagde betreft, dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen, en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep.

Gezien de dagvaarding aan de gedaagde betekend;

Gezien de stukken van de bundel;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de gedaagde in zijn antwoorden en verdediging;

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting;

BEOORDELING

Beklaagde wordt vervolgd voor bouwinbreuken aan het onroerend goed te namelijk de uitvoering van het gelijkvloers als appartement en de volledige uitbouw van het terras 1e verdieping, zomede om deze toestand in stand te hebben gehouden vanaf eind 2000 tot 24 augustus 2004.

De belastinglegging sub 2 (instandhouding) werd gedepenaliseerd, aangezien de bouwplaats zich niet in ruimtelijk kwetsbaar gebied bevindt en gelet op artikel 7 van het Handhavingsdecreet van 4 juni 2003, zomede de arresten van het Arbitragehof van 22 juli 2004 en 19 januari 2005.

De feiten sub 1 komen bewezen voor. Het betreffen ernstige, omvangrijke inbreuken die door beklaagde duidelijk gepleegd werden tegen beter weten in. Vóór de afgifte van de bouwvergunning van 01 maart 2000 (woning + kantoorruimte), was beklaagde vroeger al op de weigeringsbeslissing gestuit om twee appartementen uit te voeren in het gebouw (zie stuk 25, waarin melding gemaakt wordt van de weigeringsbeslissing van 08 september 1999). Deze weigeringsbeslissing hield hem kennelijk niet tegen om toch twee appartementen te bouwen, volkomen in strijd met de bouwvergunning.

Een regularisatie tot meergezinswoning behoorde niet tot de mogelijkheden, zodat de regularisatie-aanvraag geweigerd werd.

Beklaagde liep al meerdere, correctionele veroordelingen op; navolgende geldboete komt gepast voor om hem ertoe aan te zetten zich steeds te houden aan de wettelijke voorschriften.

De feiten sub 1 werden gepleegd vóór 01 januari 2002 waarbij ingevolge artikel 2, 4 en 9 van de Wet van 26 juni 2000 de huidige bestraffing een zwaardere bestraffing uitmaakt zodat bij toepassing van artikel 2 van het Strafwetboek de minst zware straf dient te worden toegepast, namelijk door de uit te spreken geldboete te delen door 40,3399 waarbij alsdan de opdecimes geldend op de datum van de feiten dienen te worden gerekend.

De herstellvordering van 19 juli 2002 komt ontvankelijk en gegrond voor in de mate zoals hierna verder bepaald, behoudens het geregulariseerde gedeelte (het gedeeltelijk overdekken van de koer tot berging en het uitbreiden van het terras op de eerste verdieping).

Het herstel in de oorspronkelijke toestand is de maatregel die het best beantwoordt aan de goede plaatselijke ordening.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:
 2, 40, 100 van het Strafwetboek;
 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;;
 162, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195 van het wetboek van Strafvordering;
 91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;
 28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd ;
 1 van de Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd.
 2, 4 en 9 van de Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
 en de hiervoren vermelde artikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak.

Stelt vast dat de strafvordering met betrekking tot de feiten sub 2 vervallen is ingevolge opheffing van de Strafwet en verleent dienaangaande ontslag van verdere rechtsvervolgning aan gedaagde, zonder kosten.

Verklaart de tenlastelegging sub 1 bewezen en veroordeelt de gedaagde uit dien hoofde tot een geldboete van 500/40,3399 EUR en zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door de Wet van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992 en 24 december 1993 voormelde geldboete met negentienhonderd negentig deciemmen verhoogd wordt en aldus gebracht op (500 : 40,3399 x 200 =) 2.478,94 euro.

Verwijst de veroordeelde tot het betalen van de gedingskosten, begroot op 50,45 euro, deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de in zijnen hoofde bewezen verklaarde tenlastelegging, en tot het betalen van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

Verplicht de veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van 25 EUR + 45 opdecimien = 137,50 EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand binnen de zes maanden, hetgeen impliceert: het transformeren van de wederrechtelijke toestand naar deze op de vergunde bouwplannen, namelijk het herschikken van de lokalen naar de grondplanconfiguratie en functie op de gelijkvloerse verdieping mits verwijdering van alle afbraakproducten buiten het terrein, met uitzondering van de geregulariseerde werken, namelijk het gedeeltelijk overdekken van de koer tot berging en het uitbreiden van het terras op de eerste verdieping.

Zulks onder verbeurte van een dwangsom van 250,00 euro per dag vertraging in de uitvoering van de herstelmaatregel.

Voor het geval dat de plaats niet binnen gezegde termijn in de vorige staat wordt hersteld, beveelt dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering ervan zal kunnen voorzien, zulks op kosten van veroordeelde.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van zes februari tweeduizend en zeven,

waar zetelden:

alleenrechtsprekend Rechter;

substituut- procureur des Konings;

griffier.

De griffier,

De Voorzitter,